

ČASOPIS TRIVIUM REVUE
VYDÁVÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA
TRIVIUM PLUS O.P.S.
DOBŘANY

Trivium revue

OD ŽÁKŮ ZŠ DOBŘANY

ČERVEN 2008

Prázdninový speciál!

Super cesta ke slávě do Chomutova!

Redakční rada, psáno při předávání cen v Chomutově

Náš školní časopis neoslavil ještě ani jeden rok od prvního vydání a už jsme s ním získali velký úspěch! Dne 7.6. 2008 totiž ZŠ Dobřany a celá její redakční rada byla pozvána do Chomutova, kde se konalo vyhodnocení soutěže O nejlepší časopis.

Do soutěže se přihlásilo 65 škol se svými časopisy a náš časopis Trivium revue byl vyhodnocen jako jeden z nejlepších!!! Posbírali jsme mnoho ocenění – za práci školních redakčních rad, za nejlepší foto redakční rady a za práci školních kolektivů. Pokud náš časopis zatím

neznáte (což mimochodem snad ani není možné :-)), podívejte se na naše webové stránky www.trivium.cz, kde najdete všechna naše vydaná čísla časopisu.

A tady si přečtete, co jsme zplodili přímo na místě - v jejich pressroomu!

„Za velký úspěch jsme považovali už to, že jsme byli pozváni na vyhlášení výsledků soutěže O nejlepší časopis do Chomutova. Kromě zajímavých zážitků si odtud odvážíme i spoustu pěkných cen, které jsme získali jak za skupinovou spolupráci, tak za jednotlivé fotografie. Cesta až z Orlických hor do Chomutova byla sice dlouhá, ale určitě jsme se v autě nenudili :-). O zábavu se

nám postarali ostatní neschopní :-)) členové naší redakční rady, kteří se marně, leč vytrvale, snažili zavřít dveře v našem tranzitu. Panu šéfredaktorovi se málem podařilo vhodit vyžvýkanou žvýkačku do otevřeného okénka u vedlejšího automobilu stojícího vedle nás na křižovatce se semaforem ve vedlejším pruhu. Z „mafíánského“ automobilu koukala jen namakaná pokérkovaná paže, ze které šel veliký strach. Místo, na které jsme dojeli vypadalo opuštěně a chvíli jsme si mysleli, že se tu nic nekoná, tak ještě že se konalo... Už se těšíme na příští rok plný dalších ocenění, protože na to máme (a na super raut :-))!“

Redakční rada, zleva: Marek Duška, Filip Smola, Žaneta Kárníková, Jan Pátek, Nikola Čtvrtečková, Vilém

Příkryl, Lenka Bednářová, chybí zde Romana Pechová, která nemohla být přítomna

„Netvař se tak vážně, Marku, víme, že jsi málem zůstal na benzínce v Hradci Králové, ještě že si nakonec Vilda vzpomněl, že nemá v tranzitu souseda :-).“

Marek Duška po převzetí ceny za nejlepší foto redakční rady

„Práce našich redaktorů, zrození nových článků v pressroomu chomutovské školy.“

Šéfredaktor **Vilém Příkryl** koordinuje práci: „Lenko, nedělej fóry, přemýšlej a piš :-)! Nikolo, nebav se s Markem a makáme, makáme :-)! A vůbec, kde se fláká zbytek redakční rady? Prostě - prémie nebudou, šéfredaktor nebude už tak štědrý! Potřebuji výsledky, neboť zvedáme náklad našeho super známého časáku!“

„Pohoštění
na předávání
cen bylo
vskutku
královské,
mňam,
nejlepší byly
chobotničky!”

Poslední výlet na základce

Vilém Přikryl, Romana Pechová, Monika Činčerová
9. ročník

Dne 17.6. jsme podnikli dobrodružný výlet za krásami Orlických hor. Jeli jsme cestou i necestou, ale hlavně tou necestou. Pěšinky, po kterých jsme jezdili, se občas ztrácely v lesích, nikdy jsme však nezabloudili.

Některým účastníkům zájezdu se stala menší nehoda a často končili ve svahu pod cestou :-). Všude bylo bláto a mokro. Velkou překážkou byly i brody, které jsme museli překonat, ale o to to bylo zajímavější a dobrodružnější. Vždycky jsme dorazili na nějaké pěkné místo, kde jsme si odpočinuli, občerstvili jsme se a měli jsme dobrý pocit

z náročného výkonu.

Mrzí nás, že to byl náš první a zároveň poslední cyklistický výlet

na této škole. Bylo to super a budeme mít na tento výlet nejhezčí vzpomínky ze všech výletů.

Není to idylka? Na břehu řeky Bělé se to brouzdalo :-)) ...

Loučení s devítkou

**Monika Činčerová,
Romana Pechová,
9. ročník**

Nejtěžší pro nás bude rozloučit se s naším kolektivem a nelehké bude opustit učitele, na které jsme

v malebné vesničce uprostřed Orlických hor, protože velké „zaprášené“ městské školy nám jistě krásné prostředí ke

„S láskou na ni budeme vždy vzpomínat, protože si myslíme, že to zřejmě byly nejlepší léta našeho života. Nikdy na to nezapomeneme.“

Nevím, jestli brečet nebo se radovat, ale rozloučení s naší milovanou devítkou nám jistě změní život. Doufáme, že k lepšímu :-). Nechceme tvrdit, že jsme se tu měli špatně, avšak nová škola nám přinese spoustu nových kamarádů, vědomostí a určitě skvělých zážitků.

nejednou nadávali. Nakonec nám vždycky došlo, že nic tak strašného nám neprovedli, a proto se budeme rádi vracet na místo činu :-), obzvláště za paní učitelkou Vackovou, která nás doprovázela labyrintem poznání od šestého ročníku. Užijme si těch pár posledních dnů

studia nenabídnou.

Přejeme Základní škole Dobřany hodně úspěchů a aby se jí dařilo aspoň tak, jako poslední tři roky. S láskou na ni budeme vždy vzpomínat, protože si myslíme, že to zřejmě byly nejlepší léta našeho života. Nikdy na to nezapomeneme.

Foto z výletu

Hardcore jádro devítky na cyklistáku, prostě pohoda, kolo jelo skoro samo. Peloton vedla Monika Činčerová, zvaná též Činča. Romana Pechová však předjela celý balík „hustečch“ bikerů a pořídila ilustrační foto :-). Chlapi samozřejmě nechali holky v popředí a galantně uzavírali voj a dávali pozor na případné odpadlíky, což však nebyl náš případ :-).

Jak vidím devátáky

Žaneta Kárníková,

6. ročník

Tak uplynul další rok a my se zase musíme rozloučit s devátáky. Nedokážu si představit sebe na jejich místě za pár let. Tato škola mi za těch šest let přirostla k srdci, takže se mi od ní bude špatně odcházet. No ale zpět k našim devátákům a ke mně.

S devátáky se moc neznám. Snad jen s Helenou Pillarovou a to jen proto, že se mnou chodí do třídy její bratr. Moc ji nemusím. Devátáci za ten rok stihli udělat spousty blbostí, za které je pan ředitel málem poslal na pranýř. Je to skvělá partička, která se nedá ničím odradit od domluveného plánu.

A nebyla by to správná třída, kdyby neměla třídní hvězdy, průšviháře a takové ty neutrály. Třídními hvězdami jsou:

1. Monika Činčerová
2. Romana Pechová
3. Tereza Ulrichová
4. Tereza Musilová

Monika Č. a Romana P. píší rubriku o našem SKVĚLÉM učitelském sboru.

Mezi průšviháře patří:

- Jirka Bauerfeind
Vilém Příkryl
Radek Šopík
Roman Zavoral
Jakub Chaloupka a občas Jan Franc.

Neutrálím jsou holky:

- Karolina Kahancová
Kamila Machová
Lucie Marešová
Andrea Moravcová
Kateřina Smolová

Speciální skupinu tvoří: Helena Pillarová a Lada Šreibrová. Tyhle holky jsou nerozlučná dvojka (někdy nosí úplně stejné oblečení), tzv. kamarádky navždy. Také Dana Tomková, která je takovým poslíčkem v posílání psaníček mezi třídami, docela kamarádí s Helenou Pillarovou, i když...

Naše odstupující devítka je vcelku parta lidiček do nepohody.

**„Třídními
hvězdami
jsou:**

- 1. Monika Činčerová**
- 2. Romana Pechová**
- 3. Tereza Ulrichová**
- 4. Tereza Musilová“**

Časopis Trivium revue
vydává Základní škola
Trivium Plus o.p.s. Dobřany

Adresa:
Dobřany 2
518 01 Dobruška
Web: www.trivium.cz
E-mail: trivium@trivium.cz

**Obsah tohoto časopisu
je připravován žáky školy
a neprochází redakční
úpravou. Názory autorů
jednotlivých článků nemusí
vyjadřovat názory školy.**

Případný výtěžek z produkce tohoto
časopisu je věnován na školní aktivity.

Bonmoty žáků naší školy

Ze zápisníku paní učitelky Mgr. Aleny Vackové:

„Rodinné vlastnictví je to, co má rodina: dům, auto, děti.“
(žákyně 9. třídy)

„Živnostník je ten, kdo živí rodinu.“ (žák 9. třídy)

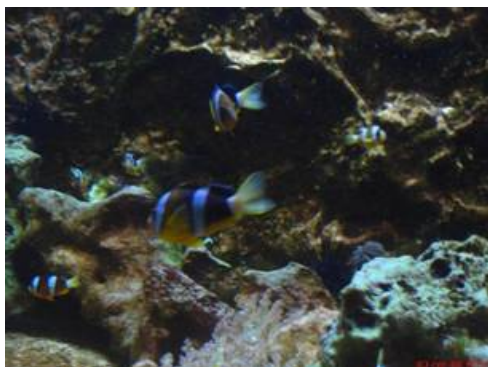
„Já mám narozeniny a přinesl jsem Vám věnečky. Ale paní
Kárníková nedostane, protože jsem jí dal už ve třídě.“
(žák 4. třídy)

„Kdo je to kolaborant?“ Odpověď: „Důchodce.“ (žák 9. třídy)

„Kde se zpívaly pracovní písně?“ Odpověď: „Na poli a v hospodě
při práci.“ (žák 8. třídy)

Výlet, jak má být

Filip Smola, 7. ročník

„Nemové“

V úterý 3.6.2008 jsme jeli s naší třídou a se spolužáky z prvního stupně. V autobuse jsme zpívali písničky do té doby, než se panu řediteli přestalo chtít hrát... Tak jsme zpívali dál i bez kytary, a když nám došel repertoár, došlo i na vánoční písničky. No, malinko úlet, ale to se neřeší.

Když jsme přijeli na místo činu, hned jsme se nadýchali pražským zasmrádlým vzduchem, který připomínal směs všelijakých dieselů, naturalů a naft. Sem tam jsme ucítili i vůni z KFC, na kterou jsme se hodně těšili...

V Mořském světě jsme viděli mnoho zajímavých mořských ryb. Největší obdiv asi vzbudil žralok písečný, nebo ryba, která spíše připomínala bramboru a napodobenina Nema. Holt originál je originál. Po prohlídce Mořského světa jsme šli do Planetária. Při jeho hledání jsme trošku zabloudili, ale hned jsme ho našli.

Tam jsme se podívali na planety a promítli nám v tmavé místnosti letní a zimní noční oblohu. Mohli jsme si udělat kvíz, jak jsme na tom s vesmírem a naší Zemí, ale všem vám je asi jasné, jaké byly výsledky. Když jsme s prohlídkou skončili, dali jsme si před Planetáři něco z vlastních zásob, a pak už jsme se nemohli dočkat na tu vůni KFC. Při cestě s tou příjemnou vůní jsme zmokli, ale nikomu to nevadilo, protože nás to od návštěvy neodradilo... Když jsme za tou vůní došli, začalo mezi námi být veliké dilema, co si dát dobrého. Ale u většiny vyhrála tortila, nebo

krabice Big box...Ale pak jsme dostali chuť na zmrzlinu, ale uznali jsme, že v McDonaldu mají lepší, tak jsme se do McDonaldu plahočili asi 1km... ale nikomu to nevadilo, protože zmrzce z McDonaldu nikdo neodolá ☺... Tak jsme si ji koupili a spokojeni, s přecpanými břichy, jsme se plahočili na tramvaj a na metro...

Pak jsme z Vyšehradu šli najít mrřata z 1. stupně. Při cestě nazpátek jsme se postavili na benzínce, kde taky byla cítit ta vůně všech naturalů a dieselů, ale také tam byl McDonald, jemuž jsme zase neodolali ☺...

Ryba „brambora“